

Rzeźba w przestrzeni publicznej dla Niepodległej – 2023

Biogramy członków Zespołu Sterującego

1. dr hab. Maciej Aleksandrowicz, prof. ASP – przewodniczący

Profesor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyrektor Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz w Instytucie Historii Sztuki na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Laureat stypendium twórczego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2008 i w 2019 roku. Stypendysta Fundacji Kościuszkowskiej na pobyt i badania sztuki w przestrzeni publicznej w USA. Uczestnik wielu wystaw. Organizuje i prowadzi warsztaty poświęcone sztuce w przestrzeni publicznej i site-specific. Wykłada na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w Pracowni Projektowania Przestrzennego.

2. prof. dr hab. Mariusz Białecki – członek

Rzeźbiarz, dydaktyk akademicki. W latach 1986–1991 studiował na Wydziale Rzeźby Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Gdańsku (obecnie ASP). Dyplom na Wydziale Rzeźby w pracowni prof. Stanisława Radwańskiego uzyskał w 1991 roku. Od końca studiów zawodowo związany z macierzystą uczelnią. W latach 1992–1993 pełnił funkcję asystenta w Pracowni Podstaw Rzeźby dla Malarzy i Grafików prowadzonej przez prof. Zdzisława Pidka. Od 1993 do 2001 roku pracował jako asystent w pracowni dyplomującej prof. Stanisława Radwańskiego. W 1998 uzyskał kwalifikację I stopnia. W latach 2002–2005 oraz 2005–2008 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Rzeźby. W latach 2001–2012 prowadził Pracownię Podstaw Rzeźby. W 2006 uzyskał stopień doktora habilitowanego. Od 2012 prowadzi I Pracownię Rzeźby. Pełni funkcję kierownika Katedry Rzeźby. Prezes Stowarzyszenia Rozwoju Wsi Rodowo. Kurator Międzynarodowego Pleneru Rzeźbiarsko-Malarskiego „Pole Sztuk” w Rodowie.

3. Prof. dr hab. Jerzy Fober – członek

Rzeźbiarz, dydaktyk akademicki. W latach 1974-79 uczył się w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych im. Antoniego Kenara w Zakopanem. W latach 1979-84 studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, w pracowni profesora Stanisława Kulona, gdzie w 1984 roku otrzymał wyróżnienie za pracę dyplomową *Złożenie do grobu*. W 1982 roku, jeszcze na studiach wspólnie z Andrzejem Szarkiem i Czesławem Podleśnym założył grupę artystyczną „...kim jesteś”. W wystawach grupy uczestniczył do 1990 roku. Od 1986 roku zajmuje się dydaktyką artystyczną. W roku 2000 otrzymał tytuł Profesora Sztuk Plastycznych. Obecnie prowadzi pracownię rzeźby w Instytucie Sztuk Plastycznych w Cieszynie na Wydziale Sztuki i Nauk o Edukacji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. W latach 1996–2011 prowadził pracownię rzeźby na kierunku Malarstwa i Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, a w latach 2011–2015 na Akademii Umeni w Bańskiej Bystricy na Słowacji. Wielokrotny stypendysta Ministerstwa Kultury i Sztuki, obecnie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (1985, 1987, 1991, 1999 i 2004).

4. arch. Marek Szeniawski – członek

Architekt krajobrazu, projektant. Studiował na Wydziale Ogrodnictwa i Architektury w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie w latach 1973-1979. Studia podyplomowe Ochrony i Konserwacji Zabytkowych Założeń Ogrodowych odbył w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w latach 1987-1988. Pracował m.in. w Pracowni Kształtowania Krajobrazu Kulturowego w Zarządzie Ochrony i Konserwacji Zespołów Pałacowo – Ogrodowych w Warszawie, na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, w Wydziale Architektury Miasta Warszawy w Urzędzie Miasta Stołecznego Warszawy. Prowadził Autorskie Studio Architektury Krajobrazu ASAK. Rzecznik Ministra Kultury i Sztuki w dziedzinie ochrony zabytków nieruchomych, specjalność rewaloryzacja krajobrazu kulturowego oraz zabytkowych parków i ogrodów w latach 1997-2004. Członek Miejskiej Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej (2 kadencje) w Warszawie. Członek Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP, od 2015 Sekretarz Generalny oraz Sekretarz Organizacyjny konkursów architektonicznych od 1994 do chwili obecnej (około 100 konkursów).

5. dr hab. Anna Kawalec, prof. KUL – członek

Estetyk, antropolog, kulturoznawca. Studia w dziedzinie nauk humanistycznych w zakresach filologii polskiej ze specjalnością teatrologiczną oraz filozofii. Rozprawa doktorska w zakresie filozofii teatru na Wydziale Filozofii KUL. Habilitacja w zakresie kulturoznawstwa na podstawie m.in. monografii *Osoba i Nexus. Alfreda Gella antropologiczna teoria sztuki* (2016) w Uniwersytecie SWPS w Warszawie. Od 2008 pracownik naukowo-dydaktyczny na Wydziale Filozofii KUL. Studia podyplomowe w zakresie zarządzania kulturą, sztuką i turystyką kulturową (Katowice 2010). Staże badawcze w Czechach (Praga DAMU), Wielkiej Brytanii (LSE, Brunel University) oraz badania terenowe w New Mexico (USA). Autorka ponad stu publikacji w wymienionych obszarach. Członek m.in. Amerykańskiego Towarzystwa Estetycznego (ASA), Amerykańskiego Towarzystwa Antropologicznego (AAA), Polskiego Towarzystwa Estetycznego (PTE). Twórca i koordynator kierunku Applied Anthropology na KUL. Zainteresowania w zakresie relacji pomiędzy sztuką a podmiotem sprawczym, w tym obszarze wartości artystycznych, etycznych i poznawczych, antropologii sztuki (zwł. sztuk performatywnych), interkulturowego i środowiskowego kontekstu funkcjonowania sztuki i wartości estetycznych.

6. Maciej Ogórek – członek

Absolwent politologii oraz administracji na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, studiów podyplomowych Executive Master of Business Administration oraz studiów z zakresu Executive MBA in Innovation Management organizowanych przez Queen Hedvig Academy i SRI International. Zawodowo związany z administracją publiczną. W latach 2017-2020 zatrudniony w Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, gdzie w Oddziałowym Biurze Upamiętniania Walk i Męczeństwa w Warszawie odpowiadał między innymi za budowę i remonty upamiętnień. Od 2020 roku pracownik Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a także ekspert merytoryczny w programach własnych państwowych instytucji kultury, finansowanych ze środków

Ministra KiDN. Od 2022 członek Rady Narodowego Instytutu Polskiego Dziedzictwa Kulturowego za Granicą „Polonika”.

7. prof. Jakub Lewicki – doradca zespołu

Profesor nauk technicznych, specjalista z zakresu architektury i historii sztuki, nauczyciel akademicki Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, kierownik Zakładu Konserwacji Zabytków i Ochrony Krajobrazu w Instytucie Historii Sztuki na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych UKSW, od 22 marca 2017 Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków. Ukończył konserwatorstwo na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, architekturę na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej oraz historię sztuki w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego. Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Ochrony Zabytków przy Mazowieckim Wojewódzkim Konserwatorze Zabytków na czteroletnią kadencję w latach 2016–2020, wcześniej Wiceprzewodniczący Rady. Pełnił też przez dwie kadencje funkcję przewodniczącego Komisji Stypendialnej Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, powołanej zarządzeniem Ministra KiDN z 7 listopada 2012 r. Wcześniej m.in. profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Łódzkiego, pracownik Katedry Historii Sztuki na Wydziale Filozoficzno-Historycznym UŁ, a także wykładowca na Wydziałach Architektury w Wyższej Szkole Ekologii i Zarządzania w Warszawie oraz na Politechnice Warszawskiej. Członek Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków, Stowarzyszenia Historyków Sztuki, ICOMOS i Docomomo. Autor 3 książek i ponad 150 artykułów naukowych w wydawnictwach i periodykach międzynarodowych i ogólnopolskich oraz blisko 100 niepublikowanych opracowań konserwatorskich i z historii architektury opartych na wynikach badań terenowych. W 2019 został odznaczony Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” .